
Hun: Aah, Dreng, du skal gi' mig
din Mund til Kys!

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Hun: Aah, Dreng, du skal gi' mig din Mund til Kys!", i: *Mindeudgave Digte*, side: 157, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Hun: Aah, Dreng, du skal gi' mig din Mund til Kys!

Hun:

Aah, Dreng, du skal gi' mig din Mund til Kys!
hvor smager paa Tungen mig frisk dit Navn!
Du er som en farende Blæst til Søs;
saa jag mig og fang mig og før mig i Havn,
ja, bær mig i Løb til dit Kammer, Ven,
og sviml mig der i din Elskov hen,
der flammende stærk og læskende fin
er mere liflig end lifligst Vin.

Hvor stolt jeg er af min brune Krop,
som Sol har kysset paa Bølgetop.
De lo, mine Brødre: Pokker bli'r løs,
naar han ser, du er blevet en Negertøs!
Men jeg lo tilbage: Min Urtegaard
vil dobbelt han elske, som her den staar
frit aaben for Sol og for Somrens Blæst
– som for ham, dens Herre og kære Gæst.

Han:

Du er den sødeste Pigelil,
der er i den hele Alverden til.
Og aldrig blev bygget en Vogn af Staal,
hvis Hestekræfter stod mindste Maal
med Længslens Styrke, der Dag og Nat
henrykkende ta'r mine Tanker fat.
I Drømme jeg ser dine Kinder, din Mund,
og mit Hjerte træder sin Speeder i Bund.

Du er mig, Pige, et Under stort.
Natur og Kunst har dig fuldkommengjort.
Den Smule Rouge, du har lagt med Smag,
gør Morgenkinden til solklar Dag;
der staar omkring dig en vaarfrisk Luft,
somm'ret af Eau de Cognens Duft.
Du er saa sikker, saa stærk, saa sund
og dog som Dansen i Elverlund.

Hun:

Mit dyreste Smykke jeg altid bær
ved mine Bryster; saa gem dig der!

Han:

Du Kvinde af Kvinder, du Barn blandt Børn,
du er mig en Rose blandt idel Tjørn.

Hun:

Du Dreng mellem Dreng, saa vid da nu,
et Æbletræ er blandt Skovtræer du!
hvor dejligt at hvile ved Træets Rod!
hvor er din Frugt for min Gane god!

Ja, giv mig Æbler! saa veg og myg,
jeg føler mig som af Elskov syg.
Hans venstre Haand bag min Nakke mild,
men højre knuger mig vred og vild.
Nej, slip mig! Hjælp mig, Veninder! Nej,
lad Elskov vækkes og vaagne ej,
før selv den vil det. – - Min Ven, min Ven,
du dræbte mig vist – aah, dræb mig igen.